

Pályázat Mentorkoordinátori tisztségre

Eötvös Loránd Tudományegyetem

Hallgatói Önkormányzat

Bemutakozás

Józsa Kornél vagyok, 22 éves. 1995. december 14-én születtem Szegeden, itt töltöttem életem első 18 évét. A Radnóti Miklós Kísérleti Gimnáziumba jártam 4 évig, matematika-fizika szakra. Már itt is aktív tagja voltam a közösségi életnek, és a diákönkormányzat munkájának.

2014-ben érettségiztem, ezek után nyertem felvételt először az Eötvös Loránd Tudományegyetem matematika-fizika tanári képzésére, ahol 2 év eltöltése után 1 év kényszerpihenőre került sor. 2017-ben újrafelvételiztem, mivel a hivatástudatom nagy a tanári szakma felé, és nagyon szeretnék tanítani majd egyszer. Az egyetemi éveim alatt gyakran aktív tagja voltam és vagyok a közösségi életnek, például voltam képviselő, szerveztem különböző eseményeket, az Ellenőrző Bizottságnak is voltam tagja. Nem tartom elhanyagolhatónak azt sem, hogy kétszer mentorkodtam is, bár ez lehetett volna három alkalom is, de a kényszerpihenő miatt egyszer elestem a lehetőségtől.

Motiváció

Már az első mentorképzésem során eljátszottam a gondolattal, hogy egyszer majd szeretnék mentorkoordinátor lenni. Úgy gondolom, azok közül az emberek közül állhat elő jó koordinátor, akik alkalmasak mentornak. A mentorkoordinátorra évek óta úgy gondolok, mint a mentorok mentorára. A második képzésem során határoztam el, hogy következő adandó alkalommal pályázok a tisztségre. Azért nem pályáztam rögtön az első mentorságom után, mert úgy gondolom, aki koordinátor szeretne lenni, érdemes legalább kétszer mentorkodnia előtte, ugyanis ha csak egyszer mentorkodik az ember, a rendszernek csak egy változatát látja, és jóval kevesebb tapasztalattal bír.

A mentorság, és így a mentorkoordinátorság is szerintem tanárisok számára természetükből adódóan egyszerű. Aki alkalmas tanárnak, csak úgy, mint aki jó mentor, remek ember-

ismerő, kiválóan bánik az emberekkel, és a köztük kialakuló konfliktushelyzetekkel. Képes szervezni, és képes másokat vezetni, jó példát mutat.

Az előző évek során a rendszerben eltöltött időm alatt láttam a rendszer kiválóságait, és láttam a hibákat is, néha kisebbeket, néha nagyobbakat. Szeretném, ha a rendszer azon az úton folytathatná útját, amelyben a legerősebb, és hiányosságain változtatnék. A mentorok szerepe a tájékoztatás és az egyes gólyák útjainak egyengetése mellett a gólyák csapategységének kialakítása. Az azonos szakokra kerülő emberek jó része együtt fogja tölteni a következő éveket, és valószínűleg lesz szükségük a mellettük ülő segítségére. Ha már beiratkozáskor ismerős arcok fogadják őket, és az első órán a barátaik mellé ülhetnek, az sokat segíthet számukra.

Terveim

A következő mentorrendszerig természetesen még vissza van a jelenleg is zajló rendszer egy része. Ennek a rendszernek a nagy része már lezajlott, a hátralévő teendők a rendszer lezárására vonatkoznak, úgy gondolom, ezen nincs is mit forradalmasítani. Természetesen az eddig megszokott értékelések kitöltését tervezem, és mindenképp konzultálnék a mentorfelelősökkel, mi volt a véleményük az idei eseményekről. Remélem, sok értékes tapasztalatot tudnak majd velem megosztani.

A következő mentorrendszer kezdete nincs már messze, néhány hónap múlva már indul a jelentkezés. A potenciális új jelölteket remélem mentoraik segítségével elérni. Az eddigi évek tapasztalata alapján megfelelő utánpótlást biztosít a rendszer számára az új gólyák érkezése. Természetesen aki nem elsőévesen jelentkezik először, vagy szeretne többedjére is mentorkodni, azok is szívesen lesznek látva az eddig megszokott módon. A tapasztalatot véleményem szerint nagyon meg kell becsülni.

A jelentkezők képzése nagyon fontos, hatalmas hangsúlyt kell rá fektetnünk. A bizonyos szakterületekben otthonosan mozgó tisztségviselők segítségére mindenképp számítanék a jelöltek felkészítése során. Az elmúlt két év alapján az a véleményem, hogy az előadások teljes elhagyása nem teljesen azt a célt érte el, amire számított a rendszer. Vigh Patriciával, és több más volt mentorkoordinátorral ütköztetve az elképzeléseimet arra jutottam, hogy az előadások régi formájuk helyett egy 25-30 perces felkészítéssé alakulnának. A felkészítést az aktuális témában leginkább érintett tisztségviselő tartaná, vagy ha Ő bármi miatt nem tudja megtartani, a helyettesítés egy általa választott emberre, vagy rám hárulna. Mindenképp fontosnak tartom, hogy legyen valamiféle egész kari felkészítést biztosító esemény, ugyanis ha a

szakterületek feladata egyenként felkészíteni a mentorokat, akkor előfordulhat, hogy egy hibás információ felett elsiklik egy csoport. A foglalkozás azok számára lenne kötelező, akik első alkalommal szeretnének mentorok lenni, akik már voltak mentorok, azoknak a megjelenés ajánlott lenne, de nem kötelező. Úgy gondolom, a korábbi évek tapasztalatai alapján, hogy előfordulhatna, hogy egy-egy már tapasztaltabb exmentornak elkalandozik a figyelme az általa már ismert információk miatt, és ezzel elterelheti akkor okuló társai figyelmét is. Természetesen bátorítva vannak a tapasztaltabbak is arra, hogy látogassák a felkészítést, ugyanis minden évben változik valami lényeges az előző évekhez képest, amiről itt lehetősége lesz tájékozódni.

A következő lépés a teszt, amin változtatnák az elmúlt évekhez képest. Úgy gondolom, az Egyéb szekció nem teljesen állja meg a helyét a Szociális és a Tanulmányi szekciókkal azonos szinten, így elképzelésem szerint ebből beugró lenne. Vagyis azok a tények, amiket eddig az egyéb szekcióban kértünk vissza, most a két másik rész előtt lennének visszakérve rövidebb formában, és aki itt megbukik, nem írhatná meg a szociális és tanulmányis részeket, ellenben természetesen lenne lehetősége pótvizsgázni. A tesztek megírása után, amennyiben valamelyik szakterület létszámbíányt érzékel, lenne lehetőség pótajelentkezés leadására is.

A tudásanyag után jöhetnének az elbeszélgetések. Ezeknek a megszokott menetébe nem szeretnék mélyen belenyúlni, úgy gondolom, jól működik a rendszer. Amennyiben a szakterületek igénylik, én támogatnám azt az ötletet, hogy a mentorjelöltekkel a jelenlévő szakterületi koordinátor, mentorfelelős, és mentorkoodinátor előre megbeszéljük, hogy ki milyen témában kezdeményez beszélgetést a jelöltekkel. A beszélgetés utáni szubjektív kiválogatás is jól működik megítélésem szerint, ezen sem változtatnék.

A mentorokat természetesen nem csak teszteljük, képezzük is őket. A képzés eseményeiről is ejtenék néhány szót. A kirándulás az első alkalom, mikor összegyűlnék a jelöltek, és a szakterület vezetőinek alkalma van megismerni Őket, úgy gondolom vitán felül áll ennek az eseménynek a szükségessége. Megtartanám, ahogy eddig volt.

Az elmúlt néhány évben elő-előforduló játéknapot kibővíteném, és ismétlődővé tenném. Előre fixált időpontokban összegyűlnének a mentorok, és egymástól, illetve tőlem remek csapatépítő játékokat tanulnának, miközben maguk is egyre inkább képzett csapatként tudnak működni. A csapatépítés 5 főbb lépése – névtanulás, ismerkedős, közösségfejlesztő, touch, bizalom - köré építeném fel az alkalmakat. A mentorok számára fontos készségnek tartom a

Józsa Kornél
2018. október 2.

csapatépítést, és úgy gondolom, ez is feladatuk lesz a gólyatábortól kezdve. Az idei évben ez a csapatvezetők feladata volt, de nem látom be, miért kellene ennyire hasonló feladatkörökre két különböző embercsoportot lefoglalnunk. A csapatépítő játékok tanulása mellett ezek a hétvégek lennének felhasználva az emberekkel való foglalkozás alapvetéseinek megtanítására is, bár remélhetőleg a mentorjelöltek elhanyagolható hányadának lesz erre szüksége.

A mentorhétvége és mentortábor kettősségét szeretném azzal feloldani, hogy csak a tábor kerülne megrendezésre. A hétvége szakmaisága az elmúlt években elkopott, így gyakorlatilag egy bulivá vált, amivel semmi baj nincs, de nincs rá feltétlenül szükség a mentorrendszer berkein belül. A tábor elképzeléseim szerint viszont 1 nappal hosszabb lenne, így lenne idő a csapatépítés lesimítására, az esetleges május végi HKR módosítások bemutatására a mentorok számára, és egyéb szakmai finomságokra is. Természetesen, ha belefér a programba semmi nem akadályozza meg, hogy a mentorok számára szervezzünk valamiféle vetélkedőt, lazítás apropóján. A tábor időpontja elképzeléseim szerint az egyetemi ponthatárok húzásának hétvégéjére esne, és mindenki számára kötelező lenne. Az időpont amennyire lehetséges hamar kihirdetésre kerülne.

A képzés végeztével a mentorok szakmai tudása és csapatépítő készségeik megkérdőjelezhetetlenek lennének, hogy megszokott erősségű kapaszkodót nyújthassanak a gólyák számára.

Köszönöm, hogy időt szántál pályázatom elolvasására, tisztelettel:

Józsa Kornél
Budapest, 2018. október 5.